

ע"פ 44062/10 - מ.ר. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים
לפני:
ע"פ 44062-10-16

כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
כבי השופט משה דרורי, סגן נשיא
כב' השופט עודד שחם

מ.ר.
עו"ב"כ עו"ד ריאד סואעד

המעורב

נ ג ד
המשיבה

מדינת ישראל
עו"ב"כ עו"ד שני טביב
מפרקיות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. בפנינו ערעור על הכרעת דין וגזר דין של בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקוביץ) בת"פ 38469-08-14.

2. בהכרעת הדיון מיום ג' כסלו תשע"ו (15.11.15), נקבעו ממצאים עובדיים, לאחר שמייעת עדי תביעה وعدוי ההגנה, לפיהם ביום 17.2.14 תקף המערער שוטרים, ובនוסף לכך תקף את בתו החורגת הקטינה ואיים על השוטרים, הן באירוע, הן כאשר הובל לבניית תחנת המשטרה, והן בתחנת המשטרה עצמה.

3. בגזר הדיון מיום כב' אלול תשע"ו (25.9.16) נקבע מתחם עונש הולם של מכלול המעשים שהוא אסור בפועל לתקופה שבין מספר חודשים ועד 9 חודשים, והעונש שנגזר הוא 5 חודשים מאסר בפועל, ושלושה חודשים מאסר על תנאי.

4. בהודעת העורoor מועלות טענות רבות כנגד הכרעת הדיון, בעיקר טענות של בית משפט קמא בכך שהאמין לשוטרים ולא האמין למערער ולבתו. כמו כן, נטען כי המאשימה נקטה אכיפה ברורנית בכך שלא העמיד לדין את הקטינה אלא רק את אביה המערער.

5. ביחס לגזר הדיון, הובאה פסיקה רבה לעניין מדיניות הנהוגה בעבירות של אלומות לפני שוטרים, ונטען כי מן הרاءו להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי או מאסר בעבודות שירות.

6. בטיעונים בפנינו חזר עו"ד ריאד סואעד על הטענות שככבות.

7. ב"כ המדינה, עו"ד שני טביב, תמכה בפסק דין של בית משפט קמא.

8. נקדמים ונאמר, כי דין הערעור להידוחות על שני חלקיו.

9. ככל שמדובר בהכרעת הדין, טענות הסגנור ה็น במישור העובדתי בלבד. מי ששמע את העדים הייתה הערכתה הראשונה, ולא מצאנו כל מקום להפעלת חריג לכל הידוע לפיו אין ערכאת הערעור מתערבת במצבים עובדיים שנקבעו על ידי הערוכה המבררת, כאשר זו שמעה את העדים והתרשמה מהם באופן אישי. לא נעלם מעינינו, כי קיימות סתיות ואי התאמות מסוימות בין העדויות, ואולם מקובלת علينا קביעה בית משפט קמא, כי אין מדובר בעניינים היורדים לשורשם של דברים, ואין בהם כדי להצדיק את דחיתת גרסאותיהם של עדי ה התביעה.

ראוי לציין, כי עדי ה התביעה היו לא רק השוטרים עצמם, שבין שורותיהם של טיעוני ב"כ המערער חבורו יחד כנגד המערער; ניתן משקל גם לעדות החובש המתנדב, שלגביו אין פקפק כי מדובר בעד אובייקטיבי לחלוטין.

לא לモתר להוסיף, כי בית משפט קמא, אשר התרשם במישרין מעדותו של המערער, לא מצא אותה מהימנה.

כמו כן, התייחס בית משפט לעדות הבת, אשר מצד אחד אישרה כי אביה המערער דחף אותה והוא פגעה בקייר, ומצד שני, לא ניתן היה להתבסס על מלא עדותה של הבת, שכן, לפי קביעה בית משפט קמא, היא ניסתה **"לטיען לנאים ולהלצז מאשימה, גם על חשבון מסירת עדות שאינה אמת"** (עמ' 5 להכרעת הדין).

אין לנו כל יסוד להתערב בקביעות אלה.

10. אשר לטענת האכיפה הברנית, קשה היה ליד לעומק כוונת הסגנור. האם חייבת המדינה, להעמיד לדין גם את האבא וגם את בת החורגת הקטינה, ורק כך ניתן היה לסקור את טענת האכיפה הברנית? عمדת המאשימה בדבר או העמדה לדין של קטינה, שנחבלה על ידי אביה, גם אם פגעה במידה מסוימת גם בשוטרים, צנעני, היא גישה מוצדקת. יש ממש בטענת המאשימה כי הקטינה נקלעה במקרה זה לSTITואציה מורכבת. לא לモתר להוסיף, כי בעוד שלמעערר עבר פלילי מכוביד (נושא אליו נשוב בעניין העונש), אשר רלוונטי גם לעניין העמדה לדין, הרי אין חולק כי קטינה אין עבירות פליליות, והחלטה על העמדה לדין תכנס אותה למוגל הפלילי. שיקול הדעת של המאשימה, אשר בחרה שלא לעשות כן, הוא סביר, ולבטח איינו מצדיק שימוש בדוקטרינה של אכיפה ברניתה.

11. ככל שמדובר בעונש, על פני הדברים המתחם שקבע בית משפט קמא, מתיישב עם הפסיכה שהביא, ועם מכלול נסיבותו של העניין.

12. לעניין העונש המתאים, ראוי להזכיר כי מדובר במעערר ליד 1969, שלו עבר פלילי עשיר הכול שורה של מאסרים. לא לモתר להזכיר, כי גם בעת ביצוע העבירות, לטענתו, היה תחת השפעת אלכוהול, דבר שגם אמר במיילתו האחראוניות לבית המשפט (עמ' 43 ש' 12).

13. לא נעלם מעינינו כי המערער מגדל באופן חלקו ארבע בנות, חלקן בנותיו וחלקן בנות חורגות. אולם, שתי הבנות הקטנות נמצאות בפניםיה, ועל כן המאסר שהוטל על המערער אין בו כדי לגרום להן נזק. על פי בקשתו של המערער, נדחה מועד תחילת ריצוי העונש לתחילת יולי 2017 כדי לאפשר לו קשר עם ילדותו הנמצאות בפניםיה.

14. לא נעלמו מעינינו גם שיקולים לקולא שהועלו, ובهم מצבו הנפשי של המערער, וכן פרטים המצויים בתסוקיר שירות המבחן (עמ' 2 לעיל), ונושא נוסף שמאפשר צנעתו לא הזכר בגזר הדין (סוף עמ' 4 לגזר הדין).

15. בכלל הנתונים, בהם חומרת העבירות של פגיעה בשוטרים ובקטינים או יומיים לפני אישי מרות, ובהתחשב בנסיבות האישיות של המערער, גזר הדין סביר ו邏輯י.

16. לאור האמור לעיל, הערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין נדחים זהה.

17. על פי הסכמת הצדדים, פסק הדין ישלח להם בדואר. מועד תחילת ריצוי עונש המאסר של 5 חודשים נקבע זהה ליום 2.7.17.

18. על המערער להתייצב לריצוי עונשו ביום"ר ניצן, ביום 2.7.17 עד לשעה 10:00 בובוקר, כשברטותו תעוזת זהות או דרכון, או כל תעודה מזהה אחרת.

על המערער לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומין של שב"ס בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

המציאות תשלח העתק פסק דין לשב"ס ולשירות המבחן וכן לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 ממרץ 2017, בהעדר הצדדים.

אהרן פרקש, נשיא
[אב"ד]
משה דרורי, סגן
נשיא
עודד שחט, שופט